NÁVRHY GENERÁLNEJ ADVOKÁTKY
JULIANE KOKOTT
prednesené 19. apríla 2007 [1]

I — Úvod

1. V tomto konaní o nesplnení povinnosti kritizuje Komisia uplatnenie smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva [2] (ďalej len „smernica o vtáctve“) a smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín [3] (ďalej len „smernica o biotopoch“) v súvislosti s prácami na lyžiarskej zjazdovke v národnom parku Stelvio, ktorý bol klasifikovaný ako osobitne chránené územie (ďalej len „OCHÚ“) v zmysle smernice o vtáctve.

2. Predmetom konania je určiť, či príslušné vnútroštátne orgány pred udelením povolenia a uskutočnením tohto projektu dostatočne preskúmali jeho vplyvy na OCHÚ a či bolo toto OCHÚ poškodené.

II — Právny rámec

3. Natura 2000 je definovaná v článku 3 ods. 1 smernice o biotopoch:

„Vytvorí sa súvislá európska ekologická sústava osobitných chránených území pod názvom Natura 2000. Táto sústava, pozostávajúca z lokalít, v ktorých sa vyskytujú typy prirodzených biotopov uvedených v prílohe I a prirodzené biotopy druhov uvedené v prílohe II, umožní udržanie typov prirodzených biotopov a biotopov druhov a v prípade potreby obnovenie priaznivého stavu ochrany v ich prirodzenom rozsahu.

Sústava Natura 2000 zahŕňa osobitné chránené územia klasifikované členskými štátmi podľa smernice 79/409/EHS.“

1 — Jazyk prednesu: nemčina.
2 — Ú. v. ES L 103, s. 1; Mim. vyd. 15/001, s. 98.
3 — Ú. v. ES L 206, s. 7; Mim. vyd. 15/002, s. 102.

4. Článok 4 smernice o vtáctve obsahuje ustanovenia spresňujúce plochy, ktoré majú členské štáty klasifikovať ako OCHÚ pre vtákov. Pôvodne upravoval článok 4 ods. 4 prvá veta smernice o vtáctve taktiež ochranu týchto území:

„1. Druhy uvedené v prílohe I sú predmetom zvláštnych opatrení týkajúcich sa ochrany ich biotopov, aby sa zabezpečilo ich prežitie a rozmnožovanie v areáli ich rozšírenia.

V tejto súvislosti sa venuje pozornosť:

a) druhom, ktorým hrozí vyhynutie;

b) druhom citlivým na špecifické zmeny biotopov;

c) druhom, ktoré sú považované za vzácne vzhľadom na ich malú početnosť alebo obmedzené rozšírenie v danej oblasti;

d) iným druhom, ktoré vyžadujú zvláštnu pozornosť z dôvodov špecifického charakteru ich biotopov.

Ako podklady na vyhodnotenie sa berú do úvahy trendy a kolísanie početnosti populácií.

Členské štáty klasifikujú najmä podľa počtu a veľkosti najvhodnejšie územia ako osobitne chránené územia na zachovanie týchto druhov, berúc do úvahy požiadavky na ich ochranu v geografických oblastiach mora a pevniny, kde platí táto smernica.

2. Členské štáty urobia podobné opatrenia pre pravidelne sa vyskytujúce sťahovavé druhy, ktoré nie sú uvedené v prílohe I, berúc do úvahy potrebu ich ochrany v geografických oblastiach mora a pevniny, kde platí táto smernica, čo sa týka oblastí ich hniezdenia, preperovania a zimovania a miest odpočinku na ich migračných trasách. Na tento účel venujú členské štáty zvláštnu pozornosť ochrane mokradí a hlavne mokradí medzinárodného významu.

3. …

4. Čo sa týka ochrany oblastí uvedených vyššie v odsekoch 1 a 2, členské štáty podniknú náležité kroky na zabránenie

znečistenia alebo poškodzovania biotopov alebo akýchkoľvek rušivých vplyvov pôsobiacich na vtáctvo, pokiaľ by boli vážne vzhľadom na ciele tohto článku. …“

5. Článok 7 smernice o biotopoch zmenil úpravu týkajúcu sa ochrany OCHÚ:

„Záväzky vyplývajúce z článku 6 ods. 2, 3 a 4 tejto smernice nahradia akékoľvek záväzky vyplývajúce z prvej vety článku 4 ods. 4 smernice 79/409/EHS, pokiaľ ide o územia klasifikované podľa článku 4 ods. 1 alebo podobne uznané podľa článku 4 ods. 2 uvedenej smernice, a to odo dňa vykonania tejto smernice alebo oznámenia, alebo uznania členským štátom podľa smernice 79/409/EHS, ak je tento druhý dátum neskorší.“

6. Toto ustanovenie je vysvetlené siedmym odôvodnením smernice o biotopoch takto:

„keďže všetky označené územia vrátane tých, ktoré sú alebo budú klasifikované ako územia osobitnej ochrany podľa smernice 79/409/EHS… budú musieť byť začlenené do súvislej európskej ekologickej sústavy“.

7. Článok 6 ods. 2 až 4 smernice o biotopoch, ktorý sa uplatňuje v prejednávanej veci, znie takto:

„2. Členské štáty podniknú primerané kroky, aby sa na osobitne chránených územiach predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom tejto smernice.

3. Akýkoľvek plán alebo projekt, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo nie je potrebný pre ňu, ale môže pravdepodobne významne ovplyvniť túto lokalitu, či už samotne, alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi, podlieha primeranému odhadu jeho dosahov na danú lokalitu z hľadiska cieľov ochrany lokality. Na základe výsledkov zhodnotenia dosahov na lokalitu a podľa ustanovení odseku 4 príslušné vnútroštátne orgány súhlasia s plánom alebo projektom iba po presvedčení sa, že

nepriaznivo neovplyvní integritu príslušnej lokality, a v prípade potreby po získaní stanoviska verejnosti.

4. Ak sa aj napriek negatívnemu odhadu dosahov na lokalitu a pri neexistencii alternatívnych riešení plán alebo projekt musí realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu, vrátane záujmov sociálnej a ekonomickej povahy, členský štát prijme všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že celková koherencia sústavy Natura 2000 bude ochránená. O prijatých kompenzačných opatreniach informuje Komisiu.

…“

8. Desiate odôvodnenie smernice o biotopoch k tomu uvádza:

„keďže sa musí urobiť primerané vyhodnotenie každého plánu alebo programu, ktorý môže mať významný vplyv na ciele ochrany v lokalite, ktorá bola označená alebo bude označená v budúcnosti“.

III — Skutkový stav, konanie pred podaním žaloby a návrhy účastníkov konania

9. V roku 1998 [4] klasifikovalo Taliansko národný park Stelvio ako OCHÚ v zmysle smernice o vtáctve. Toto OCHÚ má rozlohu 59 809 hektárov a nachádza sa v Alpách. Podľa štandardného formulára údajov z novembra 1998, ktorý Taliansko predložilo, je táto oblasť miestom výskytu rôznych druhov vtáctva uvedených v prílohe I smernice o vtáctve — orla skalného (*Aquila chrysaetos*), sokola sťahovavého (*Falco peregrinus*), včelára lesného (*Pernis apivorus*), jariabka hôrneho (*Bonasa bonasia*), snehule horskej alpskej (*Lagopus mutus helvetica*), tetrova hoľniaka (*Tetrao tetrix*), tetrova hlucháňa (*Tetrao urogallus*) a tesára čierneho (*Dryocopus martius*) — tak ako aj sťahovavých vtákov jastraba krahulca (*Accipiter nisus*), myšiaka lesného (*Buteo buteo*) a murárika červenokrídleho (*Tichodroma muraria*).

10. Okrem toho boli v štandardnom formulári údajov zo 14. mája 2004 uvedené niektoré doplňujúce druhy prílohy I, a to bradáň žltohlavý (*Gypaetus barbatus*), haja červená (*Milvus mulvus*), kulík vrchovský (*Charadrius morinellus*), pôtik kapcavý (*Aegolius funereus*), kuvičok vrabčí

4 — Zo štandardných formulárov údajov, ktoré talianske orgány vyplnili, vyplýva, že k tomu došlo už v roku 1988, pozri prílohy k žalobe, s. 33 a 47.

(*Glaucidium passerinum*), výr skalný (*Bubo bubo*), žlna sivá (*Picus canus*) a kuropta horská alpská (*Alectoris graeca saxatilis*).

11. Komisia kritizuje práce uskutočnené v OCHÚ. Národný park povolil tieto opatrenia 14. februára 2003. Išlo o úpravu dvoch lyžiarskych zjazdoviek a výstavbu súvisiacej infraštruktúry. Tieto práce súviseli s prípravou svetového šampionátu v zjazdovom lyžovaní v roku 2005. V rámci tohto projektu bol v lese vyrúbaný 50 m široký a 500 m dlhý koridor. Približne 2 500 stromov — smrekov, borovíc a červených smrekov — bolo vyťatých. Podľa analýzy, ktorá bola predložená talianskymi orgánmi v roku 2005, však malo byť zasiahnutých len 7 000 m². [5]

12. Pred udelením tohto povolenia boli uskutočnené dve štúdie posúdenia dosahov na životné prostredie. Prvé posúdenie je z roku 1999. Po zmenách projektu uskutočnil inštitút regiónu Lombardsko, Instituto di Ricerca per l'Ecologia e l'Economia Applicate alle aree alpine (IREALP — výskumný inštitút pre ekológiu a ekonómiu vo vzťahu k vysokohorským regiónom) v septembri 2002 novú štúdiu dosahov zmeneného projektu na životné prostredie. Konkrétnejšie boli predmetom tejto štúdie opatrenia na kompenzáciu a zmenšenie škôd na životnom prostredí.

13. Neskôr po udelení sporného povolenia boli predložené v roku 2003 dve štúdie obce Valfura, z ktorých sa jedna, a to štúdia z 1. decembra 2003, taktiež týkala predmetnej oblasti. Napokon Taliansko pripojilo k svojej replike novú štúdiu z roku 2005.

14. Komisia sa o opatreniach dozvedela na základe sťažnosti. Domnievala sa, že udelením povolenia a uskutočnením opatrení Taliansko porušilo článok 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve a články 6 a 7 smernice o biotopoch.

15. Výzvou z 19. decembra 2003 Komisia požiadala Taliansku republiku, aby predložila svoje vyjadrenia. Vzhľadom na to, že talianska vláda v lehote dvoch mesiacov neodpovedala, Komisia zaslala 9. júla 2004 Talianskej republike odôvodnené stanovisko, v ktorom ju vyzvala, aby v lehote dvoch mesiacov od jeho doručenia prijala opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s právom Spoločenstva.

16. Talianska vláda jej odpovedala dvoma oznámeniami z 8. septembra 2004 a 15. septembra 2004. Napriek týmto odpovediam Komisia trvala na svojom stanovisku a podala túto žalobu.

5 — Príloha k replike, s. 24 a 54.

17. Komisia navrhuje:

určiť, že Talianska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 2 až 4 a článku 7 smernice 92/43 ako aj z článku 4 ods. 1 a 2 smernice 79/409 tým, že v rámci projektu rozšírenia a úpravy lyžiarskeho zóny Santa Caterina Valfurva (lyžiarske zjazdovky „Bucaneve“ a „Edelweiss“) a realizácie zodpovedajúcej infraštruktúry pre svetový šampionát v zjazdovom lyžovaní v roku 2005 na osobitne chránenom území IT 2040044, Parco Nazionale dello Stelvio,

— umožnila prijať opatrenia, ktoré môžu mať značný dosah na toto územie, bez toho, aby boli predmetom primeraného odhadu ich dosahov na dotknutú lokalitu vzhľadom na ciele jej ochrany, a v každom prípade bez dodržania ustanovení, ktoré umožňujú realizáciu projektu v prípade negatívneho odhadu dosahov a pri neexistencii alternatívnych riešení, len z dôvodov vyššieho verejného záujmu a až po tom, ako boli prijaté všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie ochrany celkovej koherencie sústavy Natura 2000 a tieto opatrenia boli oznámené Komisii,

— neprijala opatrenia, aby sa predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré bolo toto územie označené za chránené,

— uvedenému územiu nepriznala právny štatút ochrany umožňujúci zabezpečiť najmä prežitie a rozmnožovanie druhov vtákov uvedených v prílohe I smernice 79/409/EHS, a rozmnožovanie, preperovanie a migráciu pravidelne sa vyskytujúcich sťahovavých druhov, ktoré nie sú uvedené v prílohe I,

zaviazať Taliansku republiku na náhradu trov konania.

18. Talianska republika žiaden návrh nepredložila, ale navrhla, aby Komisia znovu posúdila možnosť späťvzatia svojej žaloby.

IV — Právny stav

19. Na úvod je potrebné spresniť predmet žaloby. Komisia spochybňuje projekt rozšírenia a úpravy lyžiarskej zóny Santa

Caterina Valfurva (zjazdovky „Bucaneve“ a „Edelweiss“) a výstavby súvisiacej infraštruktúry z dôvodu svetového šampionátu v zjazdovom lyžovaní v roku 2005.

20. Z predložených talianskych štúdií vyplýva, že v tejto súvislosti bol plánovaný celý rad opatrení, najmä výstavba lyžiarskeho štadióna, lanovky, sedačkovej lanovky, horskej chaty, ako aj práce na účely úpravy dvoch na seba nadväzujúcich zjazdoviek (Bucaneve a Edelweiss).

21. Taliansko však vo svojom vyjadrení k žalobe správne zdôrazňuje, že Komisia opisuje len práce na druhej zjazdovke („Edelweiss“), ktoré si vyžiadali výrub približne 2 500 stromov.[6] To Komisia potvrdila vo svojej replike, v ktorej obmedzuje svoju žalobu na opatrenia povolené 14. februára 2003. Z toho dôvodu je predmetom tejto žaloby len táto časť projektu.

22. Pokiaľ ide o práce na účely úpravy zjazdovky, Komisia uplatňuje tri žalobné dôvody a v tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že prvý žalobný dôvod sa skladá z dvoch rôznych výhrad.

23. V prvom žalobnom dôvode Komisia Taliansku vytýka na jednej strane, že povolenie projektu predstavuje porušenie článku 6 ods. 3 a 4 smernice o biotopoch. Článok 6 ods. 3 uvedenej smernice bol porušený, pretože povolenie bolo udelené bez dostatočného preskúmania dosahov projektu na OCHÚ (pozri časť A nižšie). Na druhej strane bol článok 6 ods. 4 tejto smernice porušený, pretože neboli splnené podmienky pre povolenie v prípade negatívneho záveru hodnotenia dosahov (pozri časť B nižšie).

24. V druhom žalobnom dôvode Komisia Taliansku vytýka, že uvedeným projektom porušilo článok 6 ods. 2 smernice o biotopoch. Neboli totiž prijaté všetky potrebné opatrenia súvisiace s týmto projektom, aby sa predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia klasifikované ako OCHÚ (pozri časť C nižšie).

25. Predmetom tretieho žalobného dôvodu boli nakoniec potrebné ochranné opatrenia podľa článku 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve. V nadväznosti na realizáciu sporného projektu dospela Komisia k záveru, že existujúci právny status ochrany nie je dostatočný (pozri časť D nižšie).

6 — Pozri bod 11 vyššie.

A — *O článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch*

26. Podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch príslušné vnútroštátne orgány súhlasia s plánom alebo projektom, ktorý priamo nesúvisí so správou lokality alebo nie je pre ňu potrebný, ale môže pravdepodobne významne ovplyvniť túto lokalitu iba po presvedčení sa na základe primeraného odhadu jeho dosahov na danú lokalitu a v prípade potreby po získaní stanoviska verejnosti, že nepriaznivo neovplyvní jej integritu. Z tohto dôvodu Súdny dvor rozhodol, že toto ustanovenie zavádza konanie, v ktorom sa prostredníctvom predbežnej kontroly zabezpečuje, aby takéto plány a projekty boli povolené, len ak nepriaznivo neovplyvnia integritu tejto lokality. [7]

27. Účastníci konania sa zhodli na tom, že v prejednávanej veci práce na účely úpravy zjazdovky povolené rozhodnutím zo 14. februára 2004 vyžadovali takýto odhad dosahov na životné prostredie.

O požiadavkách posúdenia dosahov na životné prostredie

28. V tejto súvislosti už Súdny dvor rozhodol, že povolenie predmetného plánu alebo projektu môže byť udelené len pod podmienkou, že sa príslušné vnútroštátne orgány presvedčili, že tento plán alebo projekt nebude mať škodlivé následky na integritu dotknutej lokality. O taký prípad ide, keď z vedeckého hľadiska neexistuje žiadna dôvodná pochybnosť o tom, že tu takéto následky nie sú. [8]

29. Z tohto dôvodu môže byť odhad dosahov podkladom na udelenie úradného povolenia v zmysle článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch len vtedy, keď z vedeckého hľadiska neexistuje žiadna dôvodná pochybnosť o tom, že plán alebo projekt nebude mať škodlivé následky na integritu dotknutej lokality.

30. Z toho vyplýva, že takýto odhad predpokladá, že pri využití najlepších vedeckých poznatkov v danej oblasti boli zistené všetky aspekty plánu alebo projektu, ktoré môžu samostatne alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi ovplyvniť ciele ochrany tejto lokality. [9]

31. Pokiaľ ide o územia, na ktoré sa vzťahuje smernica o biotopoch, Súdny dvor už

7 — Rozsudky zo 7. septembra 2004, Waddenvereniging a Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, Zb. s. I-7405, bod 34 (ďalej len „rozsudok Waddenzee“), a z 26. októbra 2006, Komisia/Portugalsko, C-239/04, Zb. s. I-10183, bod 19 (ďalej len „Castro Verde“).

8 — Rozsudky Waddenzee, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, body 56 a 59, a Castro Verde, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 20.

9 — Rozsudok Waddenzee, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 54.

spresnil, že ciele ochrany, tak ako vyplýva z článkov 3 a 4 smernice o biotopoch a osobitne z ustanovenia článku 4 ods. 4, musia byť určené najmä podľa ich významu pre udržanie alebo obnovu priaznivého stavu ochrany typu prirodzeného biotopu uvedeného v prílohe I uvedenej smernice alebo druhu uvedeného v jej prílohe II a pre koherentnosť sústavy Natura 2000 a tiež podľa toho, či im hrozí poškodenie alebo zničenie. [10]

32. Uvedené ustanovenia sa však neuplatňujú na OCHÚ podľa smernice o vtáctve. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora však článok 4 ods. 1 a 2 tejto smernice zaväzuje členské štáty k tomu, aby dali OCHÚ právny status ochrany, ktorý je spôsobilý zabezpečiť najmä prežitie a rozmnožovanie druhov vtáctva uvedených v prílohe I, ako aj rozmnožovanie, preperovanie a zimovanie pravidelne sa vyskytujúcich druhov sťahovavého vtáctva neuvedených v prílohe I. [11]

33. Z tohto dôvodu sa ciele ochrany podľa smernice o vtáctve vzťahujú na prežitie a rozmnožovanie druhov vtáctva, pre ktoré bola oblasť označená ako OCHÚ. Určenie, pre ktoré druhy bola oblasť klasifikovaná, vyplýva zo štandardného formulára údajov, ktorý členský štát predložil Komisii [12], za predpokladu, že iné dokumenty, ako napríklad pravidlá týkajúce sa chránených území, nedokladajú podrobnejšie ciele ochrany.

34. V prejednávanej veci sú tieto druhy uvedené v štandardnom formulári údajov z novembra 1998, ktorý predložili talianske orgány Komisii. Tento formulár uvádza ako druhy prílohy I orla skalného, sokola sťahovavého, včelára lesného, jariabka hôrneho, snehuľu horskú alpskú, tetrova hoľniaka, tetrova hlucháňa a tesára čierneho. Okrem toho uvádza aj sťahovavých vtákov, a to jastraba krahulca, myšiaka lesného a murárika červenokrídleho. Jastrab krahulec a murárik červenokrídly sú označení písmenom „D“, teda ako nevýznamní. Preto je potrebné domnievať sa, že nie sú predmetom cieľov ochrany.

35. V podstate sa vynára otázka, či majú byť zohľadnené doplňujúce druhy uvedené v štandardnom formulári údajov, ktorý Taliansko predložilo Komisii 14. mája 2004.

10 — Tamže, bod 54.

11 — Rozsudky z 18. marca 1999, Komisia/Francúzsko, C-166/97, Zb. s. I-1719, bod 21 [Ústie Seiny]; z 27. februára 2003, Komisia/Belgicko, C-415/01, Zb. s. I-2081, bod 15 [Mapy vymedzujúce OCHÚ]; zo 6. marca 2003, Komisia/Fínsko, C-240/00, Zb. s. I-2187, bod 16 [územia ochrany vtáctva], a z 23. marca 2006, Komisia/Rakúsko, C-209/04, Zb. s. I-2755, bod 32 (ďalej len „rozsudok Lauteracher Ried“).

12 — Štandardný formulár údajov je založený na rozhodnutí Komisie 97/266/ES z 18. decembra 1996 o informačnom formulári pre navrhované lokality Natura 2000 (Ú. v. ES L 107, s. 1; Mim. vyd. 15/003, s. 162).

Ide o bradáňa žltohlavého, haju červenú, kulíka vrchovského, pôtika kapcavého, kuvička vrabčieho, výra skalného, žlnu sivú a kuroptu horskú alpskú.

36. Žiadna skutočnosť uvedená v spise však nedokazuje, že tieto druhy boli už v predchádzajúcom roku zohľadnené v cieľoch ochrany, ktoré Taliansko uznalo pre túto oblasť v súvislosti s udelením sporného povolenia. Z toho dôvodu neexistovala žiadna povinnosť zahrnúť ich do odhadu dosahov na životné prostredie.

37. To však neznamená, že na tieto druhy sa ochrana nevzťahuje. Práve naopak, nový štandardný formulár údajov poukazuje na to, že tieto druhy sa nachádzali v oblasti počas realizácie projektu a že ich prítomnosť vyžadovala, aby bolo na účely ochrany týchto druhov toto územie klasifikované ako OCHÚ. Ale vzhľadom na skutočnosť, že až do 14. mája 2004 nebolo územie pre tieto druhy zjavne klasifikované, vzťahoval sa na tieto druhy aspoň dočasný režim ochrany, ktorý sa uplatňuje na oblasti, ktoré by mali byť klasifikované ako OCHÚ, avšak zatiaľ k tomu nedošlo, a síce článok 4 ods. 4 prvá veta smernice o vtáctve [13], ktorý je, pokiaľ ide o výnimky prísnejší ako ochranné ustanovenia podľa smernice o biotopoch. [14] Vzhľadom však na to, že Komisia neuplatnila v tomto smere výhrady, nie je v prejednávanej veci nutné ich preskúmať.

38. Z toho vyplýva, že je potrebné overiť, či pred udelením povolenia zo 14. februára 2003 boli všetky aspekty plánu, ktoré môžu samostatne alebo v spojení s inými plánmi alebo projektmi ovplyvniť ochranu druhov uvedených v štandardnom formulári údajov z roku 1998, posúdené pri zohľadnení najlepších vedeckých poznatkov v danej oblasti.

O odhade dosahov na životné prostredie z roku 2000

39. Talianska vláda uvádza, že dosahy projektu na životné prostredie boli

13 — Pozri rozsudok zo 7. decembra 2000, Komisia/Francúzsko, C-374/98, Zb. s. I-10799, body 47 a 57 (ďalej len „rozsudok Basses Corbières“). Pokiaľ ide o typy prirodzených biotopov a druhov, ktoré majú byť chránené podľa smernice o biotopoch, ale ktoré neboli dostatočne zohľadnené pri určení cieľov ochrany, vynára sa otázka, či sa má dočasný režim ochrany uplatňovať na navrhnuté územia (pozri v tejto súvislosti rozsudky z 13. januára 2005, Dragaggi a. i., C-117/03, Zb. s. I-167, bod 26, a zo 14. septembra 2006, Bund Naturschutz in Bayern a i., C-244/05, Zb. s. I-8445, bod 35). V oboch prípadoch porušenie ochranného ustanovenia znamená, že je dokázaná existencia chránených hodnôt a ich poškodenie, kým v pôsobnosti článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch stačí dokázať len možnosť porušenia cieľov ochrany na to, aby vznikla povinnosť vykonať posúdenie dosahov na životné prostredie.

14 — Rozsudok Basses Corbières, už citovaný v poznámke pod čiarou 13, body 50 a nasl.

dostatočne posúdené pred uskutočnením štúdie o posúdení dosahov v roku 2000. Ako dôkaz predkladá v prílohe rozhodnutie o environmentálnom súlade.[15] V tomto ohľade zjavne ide o zhrnutie a vyhodnotenie vedeckých výskumov týkajúcich sa dosahov na životné prostredie.

40. Je popísaný a posúdený celý rad projektov, ktoré však nie sú predmetom tohto konania, s výnimkou úprav lyžiarskej zjazdovky. Úpravy lyžiarskej zjazdovky sú popísané len na strane 12.

41. Dosahy všetkých posúdených projektov na faunu, vegetáciu a ekosystém sú uvedené na stranách 27 až 29. Vyplýva z nich, že dotknutý orgán dospel k záveru, že tieto projekty nespôsobujú ani závažné zmeny biotopov prítomných zvieracích druhov, ani žiadnu podstatnú zmenu týkajúcu sa dostupnosti potravy a útočíšť pre malé vtáky a cicavce.

42. Ako Komisia správne uvádza, autori tohto dokumentu kritizovali podstatné nedostatky týchto výskumov. Celkovo neboli takmer zohľadnené dosahy na životné prostredie. Skutočné práce neboli úplne popísané. Neboli zohľadnené všetky relevantné druhy. To platí najmä v prípade snehule horskej alpskej, ktorej oblasti na rozmnožovanie a hniezdenie neboli preskúmané. Okrem toho kvalita údajov o faune je nízka. V tejto časti je uvedený tetrov hlucháň, ktorý sa v oblasti už nevyskytuje, zatiaľ čo murárik červenokrídly, tesár čierny, jastrab krahulec a výr skalný uvedení nie sú.

43. Okrem toho je na strane 38 dokumentu uvedené, že úpravy lyžiarskej zjazdovky nesmú byť vykonané v rámci koridoru širšieho ako 40 metrov. Šírka tohto koridoru však mala byť obmedzená na 20 metrov. V priebehu neskoršej realizácie projektu nebolo toto obmedzenie zohľadnené. Okrem toho boli na strane 40 požadované ďalšie výskumy týkajúce sa avifauny, a to najmä v súvislosti s výrubom lesa.

44. V rozsahu, v akom sa talianska vláda odvoláva na biologickú štúdiu z roku 1994 uvedenú medzi prameňmi dokumentu na iné dokumenty, ako aj na iné stanoviská dotknutých orgánov, nie je zrejmé, aký je ich prínos pre odhad dosahov. Okrem toho skúmanie alternatívnych riešení, ktoré je taktiež výslovne uvedené, má význam z hľadiska smernice o posudzovaní vplyvov určitých

15 — Príloha 1 vyjadrenia k žalobe.

verejných a súkromných projektov na životné prostredie [16] a môže hrať určitú rolu v rámci povolenia podľa článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch, ale z hľadiska odhadu dosahov významné nie je.

45. V dôsledku toho nebol v štúdiách, na základe ktorých bol v roku 2000 vyhotovený odhad dosahov na životné prostredie, preskúmaný celý rad aspektov projektu ani jeho vplyvov na rôzne druhy chránených vtákov. Vzhľadom na tieto námietky nie je možné dospieť k záveru, že opatrenia týkajúce sa úpravy lyžiarskych zjazdoviek nebudú mať dosah na integritu OCHÚ. Tieto štúdie preto nepredstavujú vhodný podklad na povolenie týchto prác podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch.

O štúdii IREALP z roku 2002

46. Štúdia IREALP z roku 2002 tiež opisuje projekt a jeho vplyvy na životné prostredie. Relatívne podrobne sa zaoberá vplyvmi na vodný režim a geomorfológiu, ako aj na vegetáciu. Pokiaľ ide o vtáky, pre ktoré bola oblasť klasifikovaná ako OCHÚ, štúdia iba naznačuje, že v dotknutých lesoch žije tesár čierny. [17] V spojení s iným projektom, ktorý nie je predmetom tohto konania, je spomenutý kulík vrchovský, ktorý je uvedený v štandardnom formulári údajov z roku 2004. [18]

47. Na základe týchto informácií by bolo možné dospieť k záveru, že ostatné druhy nie sú dotknuté a že táto štúdia sa zaoberala všetkými druhmi, ktoré môžu byť rôznymi projektmi ovplyvnené. Za tohto predpokladu by však bolo nutné popísať a vyhodnotiť vplyvy projektu na tesára čierneho. Tak tomu však v prejednávanom prípade nie je.

48. Okrem toho iné štúdie predložené Talianskom v roku 2003 a 2005, ako aj oznámenie Talianska Komisii z roku 2004 [19], vzbudzujú pochybnosti, či boli skutočne zohľadnené všetky relevantné druhy, ktoré môžu byť projektom dotknuté. V podstate ide o tetrova hoľniaka, ktorý je uvedený ako dotknutý druh.

49. Vzhľadom na to nie je na základe štúdie IREALP z roku 2002 možné dospieť k záveru, že opatrenia týkajúce sa úprav zjazdovky

16 — Smernica Rady 85/337/EHS z 27. júna 1985 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. ES L 175, s. 40; Mim. vyd. 15/001, s. 248).

17 — Prílohy k žalobe, s. 304.

18 — Prílohy k žalobe, s. 318.

19 — Prílohy k žalobe, s. 80 a nasl.

nemajú dosah na integritu OCHÚ. Z tohto dôvodu ani táto štúdia nepredstavuje uspokojivý základ pre povolenie týchto prác podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch.

51. Tak ako uvádza Komisia, všetky dokumenty boli vyhotovené až *po* udelení povolenia zo 14. februára 2003. Podľa článku 6 ods. 3 vety druhej smernice o biotopoch musí byť povolenie udelené s ohľadom na posúdenie vplyvov. To v prejednávanej veci nebolo možné. Už len pre tento dôvod nepredstavujú v zmysle článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch tieto dokumenty dostatočný základ na povolenie zo 14. februára 2003.

O neskorších štúdiách

Predbežný návrh

50. Tak v rámci konania pred podaním žaloby, ako aj v tomto konaní pred Súdnym dvorom, Taliansko predložilo ďalšie dokumenty týkajúce sa dosahov sporných opatrení na životné prostredie. Ide o štúdiu z 1. decembra 2003 [20], oznámenie ministerstva životného prostredia zo 6. augusta 2004 [21] a o štúdiu z 21. decembra 2005. [22] No až posledná z uvedených štúdií je svojím obsahom zameraná na požiadavky na odhad dosahov na životné prostredie, pretože posudzuje význam dotknutých plôch pre predmetné druhy, ako aj dosahy projektu. Napokon nie je potrebné skúmať, do akej miery tieto dokumenty spĺňajú požiadavky odhadu dosahov na životné prostredie ako z formálneho, tak materiálneho hľadiska.

52. Povolenie zo 14. februára 2003 nemohlo byť udelené podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch, pretože na základe štúdií, ktoré má Súdny dvor k dispozícii a ktoré boli vykonané talianskymi orgánmi, nebolo možné v tomto čase vylúčiť všetky dôvodné vedecké pochybnosti o tom, že projekt neovplyvní dotknutú oblasť z hľadiska cieľov jej ochrany.

B — *O článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch*

53. Je však otázne, či mohlo byť povolenie udelené podľa článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch. Z tohto článku vyplýva,

20 — Prílohy k žalobe, s. 148 a nasl.
21 — Prílohy k žalobe, s. 84 a nasl.
22 — Príloha k duplike predloženej Talianskom.

že aj napriek negatívnemu odhadu dosahov na lokalitu a pri neexistencii alternatívnych riešení je možné plán alebo projekt realizovať z dôvodov vyššieho verejného záujmu vrátane záujmov sociálnej a ekonomickej povahy, pokiaľ členský štát prijme všetky kompenzačné opatrenia potrebné na zabezpečenie toho, že celková koherencia sústavy Natura 2000 bude ochránená.

54. V podstate sa toto ustanovenie uplatňuje až po preskúmaní vplyvov projektu podľa článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch a tieto vplyvy sú teda určené, a to aspoň v rozsahu, v akom je ich určenie vedecky možné. Poznanie vplyvov na ciele ochrany je na účely uplatenia článku 6 ods. 3 smernice o biotopoch nevyhnutné, pretože bez tejto znalosti nemôže byť posúdená žiadna z podmienok na uplatnenie tejto výnimky. Vyhodnotenie dôvodov vyššieho verejného záujmu vyžaduje, aby boli tieto dôvody porovnané s poškodením oblasti. Alternatívne riešenia, ktoré by danú oblasť poškodzovali menej, môžu byť posúdené len v súvislosti s poškodením danej oblasti. Napokon, kompenzačné opatrenia vyžadujú, aby bolo známe poškodenie, ktoré má byť kompenzované. [23]

55. Keďže tieto informácie neboli 14. februára 2003 známe, na prvý pohľad sa zdá vylúčené, aby bolo v tento deň udelené povolenie na základe článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch.

56. V mimoriadne naliehavých prípadoch však musí byť možné povoliť projekty z dôvodov vyššieho verejného záujmu bez toho, aby bolo predtým nutné vykonať časovo náročné vedecké výskumy. V opačnom prípade by bolo napríklad v prípade bezprostredného ohrozenia prvoradých právnych záujmov nemožné prijať preventívne opatrenia, ktoré by pravdepodobne ohrozovali ciele ochrany chránených území.

57. Za týchto okolností je na účely uplatnenia článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch potrebné vyhodnotiť maximálnu možnú škodu spôsobenú týmto zásahom a zvážiť, či nevyhnutné dôvody vyššieho verejného záujmu — hroziace nebezpečenstvo — vyžadujú uskutočnenie práve tohto ochranného opatrenia alebo či na ich zohľadnenie postačuje použitie inej alternatívy, ktorá OCHÚ menej poškodzuje — napríklad vyčkať na výsledky odhadu dosahov. [24] Aby bolo možné prijať kompenzačné opatrenia, je v takom prípade potrebné aspoň *a posteriori* identifikovať zásahy.

23 — Pozri moje návrhy z 27. októbra 2005 vo veci Komisia/Rakúsko (Lauteracher Ried, C-209/04, Zb. s. I-2755), body 83 a nasl.

24 — Pozri moje návrhy z 27. apríla 2006 vo veci Komisia/Portugalsko (Castro Verde, C-239/04, Zb. s. I-10183), bod 46 a poznámky.

58. V prejednávanej veci nie je potrebné skúmať, či blížiaci sa svetový šampionát v zjazdovom lyžovaní odôvodňoval neuskutočnenie odhadu dosahov na životné prostredie. V podstate neexistuje žiaden údaj o tom, že boli dostatočným spôsobom zohľadnené alternatívne riešenia týkajúce sa úpravy zjazdoviek. Keďže podľa článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch nesie dôkazné bremeno, pokiaľ ide o podmienky na udelenie výnimky Taliansko, musí znášať následky. [25]

59. Z tohto dôvodu povolenie zo 14. februára 2003 nemohlo byť udelené na základe článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch.

60. V stručnosti je možné konštatovať, že v rámci projektu rozšírenia a úpravy lyžiarskej zóny Santa Caterina Valfurva (zjazdovka „Edelweiss“) a výstavby súvisiacej infraštruktúry v osobitnom chránenom území IT 2040044, „Parco Nazionale dello Stelvio“, z dôvodu svetového šampionátu v zjazdovom lyžovaní v roku 2005, si Talianska republika tým, že umožnila prijatie opatrení, ktoré môžu mať značný dosah na OCHÚ bez toho, aby ich podrobila primeranému odhadu ich dosahov na uvedenú lokalitu s ohľadom na ciele jej ochrany alebo tým, že dostatočným spôsobom nepreskúmala alternatívne riešenia týchto opatrení, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 3 a 4 a z článku 7 smernice o biotopoch.

C — *O článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch*

61. Podľa článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch prijmú členské štáty primerané opatrenia, aby sa na osobitne chránených územiach predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené, pokiaľ by takéto rušenie bolo podstatné vo vzťahu k cieľom tejto smernice.

62. V súvislosti s týmto žalobným dôvodom je otázne, či môžu byť činnosti v rozpore s článkom 6 ods. 2 a súčasne s odsekmi 3 a 4 toho istého článku. V tejto súvislosti som už uviedla [26], že podľa rozsudku Waddenzee majú odseky 2 a 3 za cieľ zabrániť ohrozeniu cieľov ochrany na chránenom území. [27] Ak bol plán alebo projekt odsúhlasený na základe konania podľa článku 6 ods. 3

25 — Rozsudok Castro Verde, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, body 36, 39 a nasl., pozri tiež moje návrhy vo veci Castro Verde, už citované v poznámke pod čiarou 24, bod 41, a moje návrhy vo veci Lauteracher Ried, už citované v poznámke pod čiarou 23, bod 68.

26 — Pozri moje návrhy zo 14. septembra 2006 vo veci Komisia/Írsko (IBA 2000, C-418/04, Zb. s. I-10947), bod 173.

27 — Rozsudok Waddenzee, už citovaný v poznámke pod čiarou 7, bod 36.

smernice o biotopoch, je, pokiaľ ide o vplyv tohto plánu alebo projektu na príslušne chránenú lokalitu, akékoľvek súčasné použitie všeobecnej ochrannej normy článku 6 ods. 2 nadbytočné. [28] Naopak, ak konanie o povolení nebolo vykonané riadne, je možné, že v súvislosti s týmto projektom došlo k porušeniu procesných pravidiel stanovených v článku 6 ods. 3 a 4, ako aj základných požiadaviek týkajúcich sa územia ochrany, ktoré z týchto troch odsekov vyplývajú.

63. Súdny dvor môže konštatovať, že došlo k porušeniu článku 6 ods. 2 smernice o biotopoch vo vzťahu k OCHÚ, len ak došlo k poškodeniam alebo rušeniam v zmysle týchto ustanovení. V zásade je úlohou Komisie, aby tieto vplyvy určila a aby ich v prípade ich spochybnenia preukázala.

64. V prejednávanej veci je síce pravdou, že Komisia uvádza, že približne 2 500 stromov bolo v rámci OCHÚ národného praku Stelvio vyrúbaných, avšak nie je zrejmé, či tieto opatrenia poškodili ciele ochrany tejto oblasti. V podstate les ako taký môže predstavovať osobitne chránené územie v zmysle článku 4 smernice o vtáctve, len ak predstavuje životné prostredie pre chránené druhy vtákov.

28 — Tamže, bod 35.

65. Dôkazy o tom, že tieto lesy sú prípadne využívané chránenými druhmi vtákov vyplývajú z európskeho atlasu hniezdiacich vtákov, z ktorého výňatky Komisia predkladá. [29] Vyplýva z neho, že je potrebné najmä zohľadniť uvedené využitie včelárom lesným, snehuľou horskou alpskou a tesárom čiernym. Na základe týchto informácií je možné uplatniť v prejednávanej veci nepopierateľnú povinnosť vykonať odhad dosahov na životné prostredie. Posudzované samostatne však tieto informácie nie sú dostačujúce na preukázanie skutočnej škody.

66. Jediný dokument, ktorý obsahuje špecifické údaje týkajúce sa využitia daných oblastí chránenými druhmi, je štúdia z 21. novembra 2005, ktorú predložilo Taliansko v rámci svojej dupliky. [30] Podľa tohto dokumentu je väčšina dosahov projektu zanedbateľná alebo nevýznamná. Keďže Komisia tieto konštatovania nespochybnila, čo mohla urobiť v rámci ústnej časti konania, je možné považovať ich za správne.

67. Podľa tejto štúdie je však potrebné kompenzovať stratu možných miest na rozmnožovanie tetrova hoľniaka zlepšením prirodzených biotopov na iných miestach. [31] Skutočnosť, že bola uznaná potreba kompen-

29 — Hagemeijer/Blair, the EBCC Atlas of European Breeding Birds (výňatky), príloha 10 žaloby.

30 — Strany 6 a nasl. prílohy k duplike.

31 — Strany 63 a 65 prílohy k duplike.

zovať negatívny zásah, ktorý Taliansko spôsobovalo v súvislosti s tetrovovom hoľniakom, poukazuje na záver, že ciele ochrany národného parku Stelvio boli, pokiaľ ide o tento druh, poškodené.

68. Je teda možné konštatovať, že v rámci projektu rozšírenia a úpravy lyžiarskej zóny Santa Caterina Valfurva (zjazdovka „Edelweiss“) a výstavby súvisiacej infraštruktúry v osobitnom chránenom území IT 2040044, „Parco Nazionale dello Stelvio“, z dôvodu svetového šampionátu v zjazdovom lyžovaní v roku 2005, si Talianska republika tým, že umožnila prijatie opatrení, ktoré viedli k poškodeniu prirodzených biotopov tetrova hoľniaka a mali vzhľadom na to vplyv na ciele ochrany OCHÚ, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 2 a článku 7 smernice o biotopoch.

D — *O článku 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve*

69. Predmetom tretieho žalobného dôvodu sú potrebné ochranné opatrenia OCHÚ podľa článku 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve. Tieto ustanovenia v prvom rade predpokladajú klasifikáciu ako OCHÚ, ktorá v prejednávanej veci nebola spochybnená. [32]

70. Okrem toho musia podľa judikatúry Súdneho dvora členské štáty dať OCHÚ právny štatút ochrany, ktorý je spôsobilý zabezpečiť najmä prežitie a rozmnožovanie druhov vtáctva uvedených v prílohe I, ako aj rozmnožovanie, preperovanie a zimovanie pravidelne sa vyskytujúcich druhov sťahovavého vtáctva neuvedených v prílohe I. [33]

71. Keďže podľa článku 7 smernice o biotopoch záväzky, ktoré vyplývajú najmä z článku 6 ods. 2 tejto smernice nahrádzajú záväzky, ktoré vyplývajú z článku 4 ods. 4 prvej vety smernice o vtáctve, pokiaľ ide o územia klasifikované ako OCHÚ, musí právny status ochrany týchto oblastí zabezpečiť, aby sa v týchto oblastiach predišlo poškodeniu prirodzených biotopov a biotopov druhov, ako aj vážnemu rušeniu druhov, pre ktoré boli územia označené za chránené. [34]

72. Je preto potrebné prijať na účely zabezpečenia dostatočnej ochrany OCHÚ určité pravidlá.

73. Komisia však nevznáša osobitnú výhradu týkajúcu sa všeobecných právnych ustanovení ochrany OCHÚ v Taliansku a/alebo v Lombardsku alebo osobitných ustanovení,

32 — Rozsudok z 2. augusta 1993, Komisia/Španielsko (Santoña), C-355/90, Zb. s. I-4221, bod 20.

33 — Pozri judikatúru už citovanú v poznámke pod čiarou 11.

34 — Rozsudok C-415/01, Komisia/Belgicko [Mapy oblastí], už citovaný v poznámke pod čiarou 11, bod 16.

ktoré boli prijaté na účely ochrany OCHÚ „Parco Nazionale dello Stelvio“. Naopak, dospela k záveru, že z dôvodu realizácie sporného projektu neboli existujúce ochranné právne opatrenia dostatočné.

74. Talianska republika s týmto záverom nesúhlasí a uvádza, že porušenie záväzku ochrany nedokazuje, že právne predpisy, ktoré majú za cieľ zabezpečiť ochranu, sú nedostatočné. V tejto súvislosti si však neuvedomuje, že záväzky podľa článku 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve sa neobmedzujú na prijatie určitých osobitných predpisov. Potrebné ochranné opatrenia podľa tohto ustanovenia musia ochranu určitých osobitných oblastí zabezpečiť takisto *prakticky*.

75. V prejednávanej veci boli ciele ochrany OCHÚ „Parco Nazionale dello Stelvio“ porušené prinajmenšom, pokiaľ ide o tetrova hoľniaka. Táto škoda poukazuje na to, že na účely ochrany tejto oblasti neboli prijaté všetky opatrenia.

76. Je určite možné, aby došlo k poškodeniu lokality, aj keď členský štát prijal všetky primerané opatrenia na odvrátenie škody. V takom prípade by škoda nesvedčila o žiadnom porušení článku 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve.

77. V prejednávanej veci však boli sporné opatrenia vykonané na základe povolenia udeleného príslušnými orgánmi bez toho, aby tieto opatrenia boli odôvodnené na základe výnimky podľa článku 6 ods. 4 smernice o biotopoch. V dôsledku toho umožňuje existencia škody dospieť k záveru, že bol porušený článok 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve.

78. Je preto možné konštatovať, že v rámci projektu rozšírenia a úpravy lyžiarskej zóny Santa Caterina Valfurva (zjazdovka „Edelweiss“) a výstavby súvisiacej infraštruktúry v osobitne chránenom území IT 2040044, „Parco Nazionale dello Stelvio“, z dôvodu svetového šampionátu v zjazdovom lyžovaní v roku 2005, si Talianska republika tým, že umožnila prijatie opatrení, ktoré viedli k poškodeniu prirodzeného biotopu tetrova hoľniaka a v dôsledku toho poškodzovali ciele ochrany OCHÚ, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 4 ods. 1 a 2 smernice o vtáctve.

V — O trovách

79. Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia bola úspešná vo všetkých svojich dôvodoch, Taliansko je povinné nahradiť trovy konania.

VI — Návrh

80. Vzhľadom na uvedené navrhujem, aby Súdny dvor určil, že:

1. V rámci projektu rozšírenia a úpravy lyžiarskej zóny Santa Caterina Valfurva (zjazdovka „Edelweiss“) a výstavby súvisiacej infraštruktúry v osobitne chránenom území IT 2040044, „Parco Nazionale dello Stelvio“, z dôvodu svetového šampionátu v zjazdovom lyžovaní v roku 2005, si Talianska republika tým, že umožnila prijatie opatrení,

   — ktoré môžu mať značný dosah na uvedené územie, bez toho, aby ich podrobila primeranému odhadu ich dosahov na uvedenú lokalitu vzhľadom na ciele jej ochrany, alebo že dostatočným spôsobom nepreskúmala alternatívne riešenia týchto opatrení, a

   — ktoré viedli k poškodeniu prirodzeného biotopu tetrova hoľniaka (*Tetrao tetrix*) a v dôsledku toho poškodzovali ciele ochrany OCHÚ,

nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 6 ods. 2 až 4 a článku 7 smernice Rady 92/43/EHS z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín a z článku 4 ods. 1 a 2 smernice Rady 79/409/EHS z 2. apríla 1979 o ochrane voľne žijúceho vtáctva.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.